U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **X. M**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2004, č. j. 55 Az 620/2003 - 45,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Brně se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 3. 2003, č. j. OAM-552/VL-19-04-2003, o neudělení azylu, z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel současně požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti, a dále též o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedené usnesení, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení usnesení kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, bylo z důvodu, že stěžovatel nebyl na úředně zjištěné adrese zastižen, uloženo dne 26. 10. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) v návaznosti na § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění účinném v době doručování (dále jen „o. s. ř.“), platí, že nebyl-li adresát písemnosti (určené do vlastních rukou) zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si písemnost do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se o uložení nedozvěděl.

Posledním dnem úložní lhůty, t. j. dnem doručení, tak byl v souzené věci pátek dne 5. 11. 2004. Na výše uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani ta skutečnost, že stěžovatel si zásilku vyzvedl osobně dne 8. 11. 2004, neboť i za této situace je třeba vycházet z fikce doručení, uvedené v ustanovení § 46 odst. 2 o. s. ř.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) byl v projednávané věci pátek 5. 11. 2004 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti byl potom pátek 19. 11. 2004.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla Krajskému soudu v Brně podána osobně až dne 22. 11. 2004, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel předmětnou kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Stěžovatel požádal o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. V situaci, kdy byla kasační stížnost opožděná, se Krajský soud v Brně, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) příslušelo o této věci rozhodovat, tímto návrhem zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Současně stěžovatel v kasační stížnosti navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se obdobně jako u předchozího požadavku krajský soud, tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu